

[Riishøj]

gen opfordres til at tage initiativ til forhandlinger med FN om at overføre bestemte dele af de danske ressourcer, vi har fra naturens hånd, til de energifattige udviklingslande. Det kan vi ikke gøre, men det burde være konklusionen på den her diskussion, og stadig væk er det chokerende, at det ikke er konklusionen.

Der er en hel masse ting i debatten, jeg godt vil kommentere kort.

Udenrigsministerens indlæg skal jo opfattes som en afvisning både af princippet og af, at tiden er inde til en forøgelse af u-landsbistanden, der går ud over de rammer, som i-landene pressede u-landene til at gå ind på under FN-samlingerne.

Udenrigsministeren påstod, at det ikke var realistisk for tiden, der var ingen afsmittende virkning i det her. Det spørgsmål vil jeg sådan set gerne lade gå tilbage til udenrigsministeren: hvorfra ved udenrigsministeren det? Folketinget har f.eks. fået tilstillet et brev fra Jan Tinbergen, som er en respekteret international økonom, som påstår det stik modsatte. Hvis vi gik ind for dette forslag, ville det netop have en afsmittende virkning. Og Brandtrapporten og de andre rapporter, der har været nævnt i dag, foreslår faktisk det samme. Jeg vil gerne have et svar på, hvorfra udenrigsministeren ved, at det her hverken er realistisk eller har en afsmittende virkning. Det, at det ikke er realistisk, vil jeg i hvert fald ikke acceptere som argumentation for, at vi ikke skal gøre noget særligt i den her sammenhæng.

Hr. Bo Kristensen var inde på nogle meget interessante betragtninger. Han havde meget ondt af A. P. Møller. Jeg synes nok, der er forskel på de 1,6 mia mennesker, vi vil hjælpe, og den A. P. Møller, vi skal tage noget fra – hvis det overhovedet bliver tilfældet. Nu er det jo altså statens indtægter, vi skal tage fra i det her tilfælde, det er ikke engang A. P. Møller, men jeg synes nok, der er forskel på de to grupperinger. Hr. Bo Kristensen påstår, at vi via den her hjælp skal finansiere de arabiske lande, altså at den her hjælp skulle gå til OPEC-landene. Det er i hvert fald en åbenlys misforståelse, det er direkte forkert. Vi skal hjælpe netop de 1,6 mia mennesker, jeg omtalte. Der er overhovedet ikke tale om, at vi skal hjælpe de lande, der har ressourcer i forvejen. Hele logikken i forslaget er, at vi skal hjælpe de lande,

der ikke har ressourcer. Det er altså en åbenlys misforståelse, der skal rettes.

Hr. Arentoft nævnte nogle ting vedrørende u-landshjælp generelt. Han mente, at alle FN-organer er overflødige og drukner i administration, også de organer, som hjælper udviklingslandene. Nu ved jeg ikke, om hr. Arentoft kan svare fra den plads, hvor han er placeret nu, men jeg vil egentlig godt have et svar på, om hr. Arentoft har dokumentation for den påstand, at den udviklingshjælp, der ydes via FN-organerne, drukner i administration, det vil sige, at faktisk alt sluges af administration. Det er et postulat, der er meget populært i befolkningen, men det kunne være rart nok at få dokumentation for det. Det er og bliver en påstand, og jeg vil gerne have i hvert fald nogle tal for, om det kan være rigtigt.

Det blev også nævnt, at OPEC-landene ikke giver noget. Det sjove er, at de giver en større procentdel end vi. Man har regnet ud på basis af internationale oversigter, at OPEC-landene giver omkring 2,5 pct. af deres olieindtægter i udviklingsbistand specielt til de afrikanske lande, der ikke har disse ressourcer. Så noget giver de, faktisk giver de mere, end vi gør. De giver ikke nok, men det kan i hvert fald ikke bruges til at afvise det her forslag.

Hr. Arne Melchior havde sympati for tanken – og så kom alle forbeholdene: det er der ikke råd til, det smitter ikke, og råstofkriteriet duer jo ikke. Det munder trods al smuk tale om u-landshjælp ud i en afvisning, og det falder godt i tråd med det, udenrigsministeren sagde. Vi må beklage, at CD prioriterer sådan noget som bilskatter og andre resourcekrævende forslag højere end et forslag af denne type. Jeg mener, at man burde være mere opmærksom på den gruppe, vi foreslår hjulpet her.

Der kom et interessant indlæg fra fru Janne Normann. Først nogle forbehold – bagefter velvilje. Jeg vil gerne have at vide, om de radikale har taget stilling til det her forslag, for jeg kan forstå af dagspressen, at der er diskussion blandt radikale indbyrdes om det her forslag. Skal det her opfattes som et ja til princippet om automatik i resourceoverførslen, eller er det stadig væk sådan noget: det skal vi undersøge, det skal vi kigge på, og den slags ting? Jeg vil godt have at vide,